

Na okraji ženevského autosalonu 2007

Letošní Autosalon v Ženevě se blýskl více než 80ti evropskými a světovými premiérami, mimo jiné i Porsche a tak se setkání s českým legendárním obchodníkem a závodníkem Jaroslavem Juhanem salonu alespoň obrazně podobalo. Panu Jaroslavovi je totiž též více než 80...a slavil úspěchy s Porschem – jak závodnické tak komerční.

Záminkou setkání byla moje předchozí návštěva u vrstevníků, partnerů a soupeřů z doby jeho působení v poválečné Jižní Americe...“Džaroslau Chuan nebo Džej Džej“, jak se jeho jméno místně vyslovuje, je v latinské Americe dodnes značně známý a tak jsem dovezl tamější publikace, abych mu jeho vzpomínky trochu osvěžil. Obě knížky od Ignacia Rodrigueze dokumentovaly dálkový závod Carrera panamericana, který je jedním z posledních divokých závodů na světě. Bylo přímo nápadné, jak často je v nich Juhan zmíněn, kolik tam bylo jeho fotek a na dalších známých jménech tam nechybělo. Tehdy seděl JJ za volantem spydera 550ky, která nesla číslo 55...

Los tres Porsches 550 Terminaron en 1º, 2º y 4º lugar en Sport Menor. Aquí posan para esta foto, de izquierda a derecha: Herbert Linge, Hans Herrmann, Fritz Huschke von Hanstein, Jaroslav Juhan y Werner Enz, Fernando Segura y Maierstein, mecánico de Porsche que luego vivió en América. Louis Chiron puso su Oscala MT 4 en tercer lugar.

Juhan
Wenz
0307

3 Porsche 550 získaly 1., 2. a 4. místo (Chiron byl 3.)

z leva: Herbert Linge, Hans Herrman, F.H.von Hanstein, JJ v tmavém, W.Enz a F.Segura

Když jsem si s panem Juhanem schůzku domlouval, tak jsem si ho na základě dvacet let staré fotografie představoval úplně jinak. Moje překvapení jsem nemohl skrýt a snad to napomohlo jinak decentnímu, na slovo spíš skoupému džentelmanovi z jeho ulity – konečně jsme si byli úplně cizí lidé. Juhan přišel pěšky, rázně rozevřel dveře hotelu ještě dříve než mohl pikolík přiskočit a svižným krokem se nasměroval přímo ke mně. Přívětivý pán elegantně oblečen v burberry, na prsou dva zlaté (astezké?) řetezy, jak se na naturalizovaného guatemaltézana sluší. Pan Juhan nosí markantní brýle design porsche – jak jinak, vždyť to byla právě značka porsche pro kterou v Jižní Americe pracoval, závodil a vítězil, rozhodl, kam se posadíme...

Hned mě učarovalo mě, jaké si po tolika letech pamatuje podrobnosti...zato z počátku ani nerealizoval že mluvíme francouzsky, až se náhle zeptal: „no, v tom Zürichu, jak tam vlastně mluvíte Poláčku?“. Občasné telefony bral v plynulé bezakcentové němčině, dokonce si při nich i česky ulevil...

Najednou se zarazil a poznamenal: „Aby ta schůzka stála za to, když už jste jel tak daleko...“ a začal telefonovat Hans Herrmannovi, svému tehdejšímu partákovi, aby se stavil též. Ten

ale odmítl kvůli únavě z předcházející recepce. Pan Juhan na to jen suše dodal: „no jo, ty starý lidi sou často unavený“. Přitom je H.H. o více než pět let mladší Juhana...

Během závodů byl ale Herrmann vesměs před Juhanem a ten zase před Chironem. JJ si též rád zavzpomínal na frajera Humberto Maglioliho, který: „pokud dojel, tak vítězil pro Ferrari.“ Samozřejmě, že došlo i na Hilla, Seguru, Herrarte, v. Hohenlohe, Hartmanna na Borgwardu a bohužel i na ty, kteří závody nepřežili...

vzácná fotka: JJ pozuje, po vítězství ve 2. 3. a 4. etapě, před vozem Porsche 550 coupé (4 vačkové hřídele - skupina do 1600 ccm) který dosahoval 250 km/h. Dnes je do perfekce restaurován a byl vystaven v Petersen Automotive Museum, Los Angeles.

To už jsem jen pozorně poslouchal a moc dobře jsem se bavil. Pan Juhan má osobitý humor a dal pár historek k lepšímu. Juan Fangio byl tehdy jeho vzorem, jako starší a zkušenější vrstevník, ale když šlo o strategie, tak se vždy navzájem radili. Velmi delikátní zatáčka, před větrem nechráněná, se stala Fangiovi v jednom závodě osudovou. Neubral plyn, vyletěl mezi domy a úplně rozbil auto. Závodu ale předcházela jako tak často diskuze, kde přidat a kde ubrat plyn. Juhan znalý místní topografie jej varoval před proryvy větru a když se v cíli zase potkali, tak mu stereotypně Fangio vyčetl: „A proč si mi to neřekl?“.

Už dávno jsem zapoměl dělat si poznámky a z krátkého interview se stalo příjemné posezení. Dvě hodiny uplynuly jako voda. Veškeré vzpomínky přednesl pan Juhan ve vší skromnosti a i jeho vstah k fotografii byl velmi zdrženlivý. „Nerad se fotografuju“, opakoval, ale přesto se v přivezených publikacích se zájmem probíral a dva fotografie podepsal.

El Checo naturalizado guatemalteco Jaroslav Juhan, fue líder en su clase cuando salieron los Porsches del equipo oficial, hasta que tuvo problemas con la gasolina, su copiloto Antonio Asturias con gorro, era presidente de la asociación de motos y coches de Guatemala. Juhan ganó la segunda, tercera y cuarta etapas

Para Nacho
Ignacio Rodriguez
7.03.07

Zobrazené věnování „Para Nacho“ je pro Ignacio Rodrigueze – Juhanova známého z doby klání na Carrera Panamericana . I.Rodriguez je v Mexiku známou osobností, dnes více jako podnikatel v nemovitostech, ale stále pod přezdívkou Nacho.

Pak JJ komentoval reklamu, kterou taky neměl rád a kritizoval kolegy, že mají auta celá „oblepená“. Skoro nebylo poznat jakou mají značku, říkal...“Já žádnou reklamu nedovolil a tak moje auto bylo vždy poznat už z dálky“.

Během krátkého přerušení se mě pana Juhana podařilo kradmo vyfotit, provinile jsem se zatvářil, ale Juhan se jen usmál a mávl rukou. To už jsem už propásl druhý vlak a (mezitím už) ‚Jaroslav‘, si vzpoměl na další story o Chironovi: „Tak teď ti Jiříčku řeknu, jak jsem udělal Chirona konzulem a pak půjdem“.

Stárnoucí Chiron se stáhl do Monte Carla, ale kontakt s Jižní Amerikou mu zjevně chyběl. Rozhodl se přímo požádat Juhana o sprostředkování funkce Honorárního konzula Guatemaly „Pravda, Lojzík, jak mu Juhan něžně přezdíval věděl, že se znám s prezidentem... a tak jsem mu přislíbil, že se na to při příštím setkání v prezidentském paláci pozeptám“. Chiron ale naléhal tak, že Juhan musel zavolat hned a prezident jej okamžitě pozval na čaj. Během přátelského setkání vyjádřil potřebu se Juhanovi revanžovat za úspěchy, které v guatemálských barvách slavil. Juhan vycítil, že je to dobrá příležitost nadhodit téma Chiron. President byl pobaven, Chirona samozřejmě znal, jen zvedl telefon a zeptal se ministra zahraničí: „José, máme někoho v Monte Carlu?...Ne?“ a položil. Od té doby byl Chiron honorárním konzulem Guatemaly v Monaku.

Pan Juhan mě pak vyprovodil k vlaku. Trval na tom, že počká až do odjezdu a slíbili jsme si, že se zase brzo setkáme... Dlouho jsem novému příteli mával. Jaroslav Juhan je skvělý člověk, s velkou zkušeností, moudrostí a zároveň i osvěžujícím humorem. Doufám, že jeho životopis jednou vyjde jako monografie.

Dr. Jiří W. Pollak